

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5547
www.uvm.dk

07-06-2010

I forbindelse med behandlingen af L 223 Forslag til Lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) (Forkortelse af perioden med statens voksenuddannelsesstøtte til uddannelse på folkeskoleniveau og til gymnasiale uddannelser) har Folketingets Uddannelsesudvalg i brev af 3. juni 2010 stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 14:

”Ministeren bedes kommentere LO’s høringssvar af 1. juni 2010 vedr. L 223, jf. L 223 – bilag 5.”

Svar:

Landsorganisationen i Danmark (LO) anfører, at deltagelse i uddannelse med SVU gør det muligt for kortuddannede at skifte branche og karriere, og det kan jeg tilslutte mig. Det er dog min opfattelse, at det fortsat vil være muligt med støtte i 40 uger, omregnet til heltid, at begynde på et branche- eller karriereskift.

LO anfører desuden, at organisationen gør et stort arbejde for at motivere medlemmerne til at uddanne sig, men at det bliver vanskeligt fremover. Det glæder mig, at LO søger at motivere sine medlemmer for uddannelse, men jeg tror ikke, at det bliver vanskeligere fremover, da der er en stigende bevidsthed generelt i samfundet om, at det er nødvendigt at efter- og videreuddanne sig for at bevare og opdatere sine kvalifikationer.

LO anfører videre, at den stigende anvendelse af uddannelsesforløb med SVU i de senere år skyldes lavkonjunkturen. Det er formodentlig rigtigt, men det kan diskuteres, om det er hensigtsmæssigt at anvende op til 80 ugers uddannelse med SVU som alternativ til ledighed og de muligheder for efter- og videreuddannelse, der eksisterer inden for den aktive beskæftigelsespolitik. Det er sandsynligt, at de personer, der benytter denne mulighed for mere end 40 ugers orlov, sjældent kommer tilbage til virk-

somheden igen. Det er efter min vurdering mere hensigtsmæssigt, at de deltager i målrettet uddannelse, som efterspørges af arbejdsmarkedet.

Dernæst anfører LO, at en stor del af dem, der anvender uddannelse med SVU, er kvinder, så lovforslaget får negativ virkning for dem. Det er korrekt, at en stor andel af modtagerne af SVU til almen uddannelse er kvinder. Imidlertid var der ved den seneste opgørelse i 2009 en større andel mænd, i alt 55 pct. eller ca. 4.700 ud af i alt 8.500, jf. også mit svar på udvalgets spørgsmål 11 vedrørende L 223. Det er dog min erfaring, at kvinder er meget uddannelsesmotiverede, og netop derfor tror jeg, at også kvinderne fremover vil vide at benytte sig af de uddannelsesmuligheder, der eksisterer – med eller uden støtte.

LO henviser dernæst til de regler, der findes om fradrag for tidligere forbrug af enten voksenuddannelsesstøtte efter den tidligere lovgivning eller SVU efter den nuværende lovgivning. Jeg kan oplyse, at der ikke foreligger statistiske oplysninger om den tidligere lovgivning om voksenuddannelsesstøtte. Tallene for forbruget af SVU viser, at langt den overvejende del af forbruget ligger i intervallet 0-10 uger. Der er personer, der har anvendt mere end 40 uger, men der eksisterer ingen tal for, hvor mange af dem, der ikke har behov for yderligere uddannelse, fx fordi de har opnået et videregående niveau, hvor der er andre muligheder for støtte.

Endelig er LO bekymret for, at der fremover vil være personer, der kun har meget få eller ingen SVU-muligheder tilbage. Det kan jeg ikke afvise, at der vil være, men jeg vil dog nævne muligheden for at uddanne sig i fritiden, som ganske mange faktisk gør.

Jeg skal desuden henvise til det fremsendte høringsnotat af 4. juni 2010.

Med venlig hilsen

Tina Nedergaard